

[Øllgaard.]

der med hensyn til fradrag skulle være valgfrihed inden for disse tre år; men vi har altså ikke kunnet trænge igennem med dette og har herefter affundet os med, at de 2 år bliver stående.

Vi har altså ikke fået alle vore ønsker opfyldt — det er der vel i øvrigt heller ikke andre der har — men vi mener dog, at vi gennem det saglige udvalgsarbejde, der er gjort, er nået frem til et resultat, der er antageligt, og jeg vil på venstres vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af udvalget stillede ændringsforslag og anbefale at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag.

Poul Møller: Ved det foreliggende lovforslags første behandling fremsatte jeg på partiets vegne nogle ønsker, som vi gerne så behandlet under udvalgsbehandlingen af ligningsloven. Det kan godt siges ganske ærligt her i dag, at der kun er kommet meget lidt ud af de drøftelser, der har været ført, bl. a. om vore synspunkter.

Det er blevet sagt her i dag af flere ordførere, at man ikke skal lave skattereform på ligningsloven; på den anden side ligger det ganske klart, at vi vel ikke kan regne med en stor, samlet skattereform på denne side af folketingsårets slutning — sådan bedømmer jeg det i hvert fald — men at vi tværtimod, hvis vi vil have noget ændret, må fortsætte de bestræbelser, vi indledede for et par år siden, gående ud på lidt efter lidt at ændre skattereglerne. Selv om det måske kan være utilfredsstillende for de mere revolutionært indstillede medborgere, som gerne ser det hele forandret på én gang, tror jeg simpelt hen, det var og er den eneste mulighed for på denne side vælgernes bedømmelse af et samlet skattereformforslag at få hidført sådanne ændringer, som vi måtte kunne enes om i fredsomlighed og fordragelighed. Men sådan skulle det altså ikke være i forbindelse med denne ligningslov.

Det fremgår af udvalgets betænkning, at der ikke har været nogen tilslutning til større ændringer ud over dem, der blev foreslået af den højtærede finansminister, forslag, som også på visse områder ændrer flere bestemmelser i den bestående skatte-lovgivning, og som lige så godt kunne

imødegås med bemærkningen om, at de var udtryk for et forsøg på at lave skattereform på ligningsloven — på samme måde som de ændringer, man i fjor gennemførte på ligningsloven og i foråret på udskrivningsloven. Jeg forstår imidlertid, at det er en betragtning, man har brug for, når man ikke vil have gennemført visse ændringer, mens man til gengæld glemmer den, når man selv gerne vil have nogle ændringer gennemført.

Der er kun én ting i udvalgsbetænkningen, som vi konservative er helt glade for, og det er, at spørgsmålet om de handelsrejsendes forhold nu ser ud til at skulle finde en endelig og holdbar løsning efter tilsvarende principper, som følges for tjenestemændenes vedkommende og — går jeg ud fra — for fagforeningsfunktionærerne.

Vore synspunkter vedrørende de unges uddannelse er kun delvis imødekommet ved finansministerens tilsagn om nedsættelse af et udvalg til behandling af samtlige herunder hørende problemer. Om dette så fører til imødekommelse af vore synspunkter, eller om det resulterer i, at man går i en anden retning, vil vise sig, når udvalgets arbejde er afsluttet. Vi nærer naturligvis det håb, at der gennem dette udvalgsarbejde må kunne findes frem til en ordning, hvorved unge, der er underkastet udgifter til uddannelse, skattemæssigt kan blive stillet bedre, end de er det i dag.

I øvrigt er så både vore tanker om opsparringsfremmende foranstaltninger, om forsørgerbegrebets ændring, om hjemvendte udlandsdanskere og om uddragende indlandsdanskere sammen med alle de andre spørgsmål henvist til den fortsatte drøftelse i forbindelse med skattereformforslaget, som endnu ikke er fremsat, men som vel snart må komme, hvis det høje ting i denne samling overhovedet skal have lejlighed til at gennemføre noget som helst på disse områder.

Spørgsmålet om lønmodtagerfradragets ajourføring blev rejst af socialdemokratiets ordfører ved første behandling. Som jeg nævnte ved den lejlighed, og som jeg også gjorde gældende under udvalgsbehandlingen, ville vi gerne have støttet en sådan ajourføring; men den højtærede finansminister stillede den, man kan vel sige ud fra hans synspunkt, ikke urimelige betingelse, at man på forhånd forpligtede sig til ved